Ανυπακοή & απειθαρχία στον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη

Στα τέλη Αυγούστου, ο υπουργός των ιδιωτικοποιήσεων και των ειδικών αποστολών του κεφαλαίου Κ. Χατζηδάκης, εξέδωσε την εφαρμοστική Εγκύκλιο για τον περαιτέρω περιορισμό της απεργίας και την Υπουργική Απόφαση που αφορά το φακέλωμα και την κατάργηση βασικών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Η ακροδεξιά κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκει με την εφαρμογή αυτού του νόμου ένα μεγάλο πλήγμα κατά του κόσμου της εργασίας, για να μπορέσει εν μέσω της νέας κρίσης να ενισχύσει κι άλλο το κεφάλαιο. Γι’ αυτό έχει μεγάλη σημασία και αποτελεί βασικό στοιχείο για την επιβίωση της εργατικής τάξης να προσπαθήσουμε αυτός ο νόμος να μην εφαρμοστεί και να τον καταργήσουμε.

Τα συνδικάτα, οι δυνάμεις της Αριστεράς και οι εργαζόμενοι\νες πρέπει να κάνουν πράξη όσα εξήγγειλαν πριν την ψήφιση του νόμου: ότι δηλαδή αν ψηφιστεί αυτός ο νόμος, θα μείνει στα χαρτιά.

Αμέσως μετά την ψήφιση αυτού του αντεργατικού τερατουργήματος οι δυνάμεις του ΜΕΤΑ (Μέτωπο Ταξικής Ανατροπής), ήταν η πρώτη παράταξη που ανακοίνωσε στα τέλη Ιούνη ένα οργανωμένο σχέδιο δράσης για να εμποδίσουμε την εφαρμογή αυτών των διατάξεων. Σε ένα τέτοιο σχέδιο προσανατολίζονται και μαχητικά συνδικάτα, όπως η ΠΕΝΕΝ, και τελευταία και το ΠΑΜΕ, όπου στη ΔΕΘ με συνέντευξη τύπου επιλέγει το δρόμο της μη εφαρμογής των αντεργατικών διατάξεων Χατζηδάκη.

Αυτές οι προτάσεις για δράσεις πρέπει να περιλαμβάνουν την ανυπακοή και απειθαρχία των συνδικάτων από την τήρηση των διατάξεων, που ορίζουν ότι πρέπει να γίνονται ηλεκτρονικές συνελεύσεις και ηλεκτρονικές ψηφοφορίες για την κήρυξη απεργίας, με ποσοστά 50%+1. Αποχή από την Υποχρέωση διεξαγωγής

δημόσιου διαλόγου, που ουσιαστικά αναστέλλουν την απεργία. Αποχή από τον καθορισμό διάθεσης Προσωπικού Ασφαλείας και Προσωπικού Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας. Καμιά υποχώρηση από το δικαίωμα μας στην περιφρούρηση του αγώνα μας και της κατάληψης των χώρων εργασίας μας.

Τα συνδικάτα και οι εργαζόμενοι πρέπει να δώσουμε την κόντρα σε αυτές τις απεργοκτόνες διατάξεις, όπως δίνουμε την μάχη σε πολλές διαδηλώσεις για το αν θα εφαρμοστεί ο νόμος για την απαγόρευση ή των περιορισμό της πορείας ή του συλλαλητηρίου μας. Και σημειώνουμε ότι τις περισσότερες φορές αυτός ο αγώνας μας είναι νικηφόρος.

Επίσης επιβάλλεται τα συνδικάτα να μην πειθαρχήσουν στις κυβερνητικές επιδιώξεις και να μην εγγραφούν στο **Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων** (ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε.), το οποίο είναι ένα ξεκάθαρο φακέλωμα των συνδικάτων και των συνδικαλιστών, προς όφελος των εργοδοτών και των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους. Στις καταστάσεις του οποίου θα καταγράφονται (σε αυτή τη φάση) και οι υποψήφιοι\ες των παρατάξεων. Αύριο σε μια κοινωνία πιο αυταρχική, όπως την οραματίζονται οι καπιταλιστές και οι νεοφιλελεύθεροι, θα βρίσκονται καταγεγραμμένοι όλοι οι συνδικαλιζόμενοι εργαζόμενοι. Όπως τη δεκαετία του ‘70 κυκλοφορούσαν μεταξύ των εργοδοτών λίστες με εργαζόμενους που διεκδικούσαν τα δικαιώματα τους, ώστε να μην τους προσλαμβάνουν στις επιχειρήσεις τους.

Επίσης το ζήτημα των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών πρέπει να μην εφαρμοστεί και στις εκλογικές διαδικασίες των συνδικάτων, καθώς προωθεί περαιτέρω και το φακέλωμα και την διαβλητότητα των εκλογικών αποτελεσμάτων και την εξατομικοποίηση των εργαζομένων.

Τα συνδικάτα και οι λειτουργίες τους, καθώς και οι απεργίες εκτός από δικαιώματα είναι και συλλογικές διαδικασίες που ζυμώνεται η εργατική τάξη και μέσα από αυτές τις εμπειρίες χτίζεται η συνείδηση της εργατικής τάξης μας. Αυτό αποτελεί

απαραίτητη προϋπόθεση για ανατρεπτικούς αγώνες, που θα θέσουν και αιτήματα συνολικής ανατροπής αυτού του άδικου και εκμεταλλευτικού συστήματος.

Ο Χατζηδάκης, ο Μητσοτάκης, η κυβέρνηση τους και όσοι στηρίζουν αυτές τις πολιτικές πρέπει και μπορούν να ανατραπούν!

Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός και αναγκαίος όσο ποτέ

Κάτω τα χέρια από τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας